

søge at løse kriminalitetstruede børn og unges problemer.

Det følger f.eks. af retsplejelovens § 752, stk. 2, at politiet så vidt muligt skal underrette kommunalbestyrelsen, inden der foretages afhøring af en sigtet under 18 år, og sagen angår en straffelovsovertrædelse eller anden alvorligere kriminalitet. En repræsentant for kommunalbestyrelsen skal også have adgang til at overvære afhøringen.

Efter bistandslovens § 17 vil politiet efter begæring være forpligtet til at videregive alle de oplysninger vedrørende de strafbare forhold, som er nødvendige for, at kommunen kan tage stilling til, hvilke foranstaltninger der skal iværksættes efter bistandsloven. I dette tilfælde viger reglerne i forvaltningslovens § 28, jf. bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 2.

Efter bistandslovens § 19 kan socialministeren fastsætte regler, hvorefter personer, der udfører offentlig tjeneste, skal underrette de sociale myndigheder, såfremt de får kendskab til, at en person skønnes at have behov for social bistand. Bemyndigelsen er udnyttet i bekendtgørelse nr. 889 af 11. december 1986.

Bestemmelserne i retsplejeloven sigter efter deres ordlyd på bestemte situationer og kan således ikke danne grundlag for videregivelse af oplysninger i forbindelse med SSP-samarbejdet. Bistandslovens regler forudsætter enten en henvendelse fra kommunen til politiet efter § 17, eller at der er tale om, at barnet eller den unge er særligt udsat. Ingen af bestemmelserne giver den fornødne hjemmel til i almindelighed at gennemføre et tværfagligt samarbejde mellem politiet, kommunen og den pågældende skole om løsnings af en konkret kriminalpræventiv opgave.

3.4. Ændringer af den sociale styrelseslov foretaget i juni 1989

Ved lov nr. 389 af 7. juni 1989 om ændring af den sociale styrelseslov samt forskellige lovbestemmelser om det sociale udvalg er der inden for det sociale område foretaget nogle væsentlige ændringer, som også har betydning for SSP-samarbejdet. Ændringerne betyder, at der inden for kommunalforvaltningen nu uden samtykke kan videregives oplysninger også af fortrolig karakter mellem ansatte, der virker inden for såvel det sociale område som undervisningsområdet. Ændringen indebærer dog ikke, at oplysninger frit kan videregives mellem kommunen og den enkelte folkeskole.

3.5. Baggrunden for forslaget og forslagets nærmere indhold

I forbindelse med gennemførelsen af forvaltningsloven var Justitsministeriet opmærksom på, at der,

især for så vidt angår videregivelse af oplysninger, var behov for at foretage en nærmere præcisering af reglernes anvendelse på SSP-samarbejdet. Justitsministeriet udarbejdede på den baggrund et notat af 11. december 1986 om forvaltningslovens betydning for SSP-samarbejdet. Notatet blev udsendt til politiet og de sociale myndigheder. Justitsministeriet anførte i notatet blandt andet, at den konkrete afvejning, der efter bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 3, skal foretages, kunne føre til, at hensynet til den unge eller forældrenes interesse i, at oplysningerne ikke videregives, måtte vige for hensynet til den unges tarv, herunder den unges fremtid.

Folketingets Ombudsmand redegjorde i slutningen af december 1988 over for Københavns Kommune og Det kriminalpræventive Råd nærmere for sin opfattelse af forvaltningslovens betydning for SSP-samarbejdet, jf. ombudsmandens beretning for 1988, side 233 ff.

Ombudsmanden gav bl.a. udtryk for, at oplysningerne efter bestemmelsen i § 28, stk. 2, nr. 3, kun må videregives uden samtykke, hvis barnet eller den unge er stærkt truet, og at truslen bedre vil kunne afværges gennem SSP-samarbejdet end ved en målrettet indsats fra de sociale myndigheders side. Det var samtidig ombudsmandens opfattelse, at forvaltningsloven måtte forstås således, at barnets eller den unges problemer i almindelighed skulle løses gennem en målrettet indsats fra socialforvaltningen, og at videregivelse uden samtykke derfor som altovervejende hovedregel ikke burde ske i forbindelse med SSP-samarbejdet. Ombudsmanden understregede også, at samtykke efter § 28, stk. 2, normalt skulle være skriftligt. Han delte således ikke Justitsministeriets opfattelse, hvorefter SSP-samarbejdets karakter i almindelighed førte til, at kravet om skriftlighed kunne fraviges.

Der er herefter over for Justitsministeriet blevet udtrykt ønske om, at det i forbindelse med et lovgivningsinitiativ sikres, at SSP-samarbejdet ikke kommer i fare. Blandt andre har Foreningen af Politimestre i Danmark over for Justitsministeriet fundet anledning til at pege på de vanskeligheder for en konkret kriminalpræventiv indsats, der er opstået efter den meget restriktive fortolkning af forvaltningslovens videregivelsesregler, som ombudsmanden har lagt til grund.

Det er Justitsministeriets indtryk, at ombudsmandens udtalelse har givet anledning til megen usikkerhed hos de personer fra forskellige faggrupper, der er beskæftiget med konkret projektorienteret SSP-arbejde. Det er fra flere sider over for Justitsministeriet gjort gældende, at der navnlig i de nedennævnte situationer kan være behov for at kunne foretage en